

Loven har virket. I de fleste andre Lande, hvor Ligbrænding udøves, virker man under Vilkaar i Lighed med dem, vi ønske, eller i hvert Fald under ganske anderledes gunstige Vilkaar end dem, der fastsættes ved Lov af 1. April 1892. Det anerkendes nu fra alle Sider, at Ligbrænding betyder et afgjort Fremskridt i sanitær, æstetisk og økonomisk Henseende. Vi tillade os derfor at haabe, at Regering og Rigsdag ville imødekomme de her fremsatte Ønsker, saa at der ikke unødigt lægges Hindringer i Vejen for denne Bisættelsesmaade.

København, den 28. Januar 1909.

Underskrifter.

Udvalget gør ikke Indstilling.

Det foreslaas altsaa at henvise:

Til *Landbrugsministeren*: Nr. 1.

Til *Indenrigsministeren*: Nr. 9.

Bluhme, Formand.	Guldbrandsen, Sekretær.	Kvist, Ordfører.	Lange.	Mads Larsen.
Marott.	Moestrup.	R. Nielsen (Ringkøbing A. 5. V.).		H. Rasmussen.
